

for tildeling af statsborgerskab være noget af det vigtigste, staten overhovedet kan beskæftige sig med, og det er baggrunden for, at Det Radikale Venstre vil tage initiativ til en drøftelse af hele den juridiske side af spørgsmålet om indfødsret. Diskussionerne her i dag vidner om, at det er mere end på høje tid, at den debat bliver taget.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen siger, at statsborgerskab er fremmede for integrationen, dvs. at integrationen kommer før statsborgerskabet. Jeg må meget kort sige, at vi tænker stik modsat.

Statsborgerskabet er afgørende. Det er noget, man kan få, når man er blevet integreret, og det, fru Elsebeth Gerner Nielsen siger, er altså, at det, som er meningen med tildeling af indfødsret, er ophævet for Det Radikale Venstres vedkommende. Det Radikale Venstre bruger statsborgerskabet, den fornemste gave fremmede kan modtage, som et tilfældigt middel til at kunne blive integreret her i landet. Nej, det er kun dem, der er integrerede, der skal kunne modtage statsborgerskab.

Så siger hun videre, at reglerne vil føre til ufred her i landet. Forholdet er, at den linje, som venstrefløjen har ført i 20-30 år i fremmedpolitikken, har ført til ufred, fordi den har set væk fra det, der samler os folkeligt og nationalt her i landet, og har skabt en indvandring, som betyder, at nu er folket og landet virkelig ved at blive splittet op i vidt adskilte dele. Det er Det Radikale Venstres skyld, for de har været den afgørende faktor i den indvandringspolitik, der begyndte med 1983-loven.

Så vil jeg lige sige til allersidst om det statsretlige: Er det ikke sådan, at alt, hvad Det Radikale Venstre ikke er med i, er statsretligt forkert?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Den radikale ordfører er voldsomt meget imod dette forslag, og det er selvfølgelig lovligt og legitimt; sådan er det jo.

Men der er jo ingen tvivl om, at et overvældende flertal af den danske befolkning synes, det er ret og rimeligt. Det gør man ud fra den holdning, at hvis det var en selv og ens egen familie, der eksempelvis ønskede at tage bolig i Kina, Tyrkiet eller Grækenland, tror jeg, at stort set alle danskere ville synes, det var helt naturligt, at man faktisk kunne gøre sig forståelig og

vidste en lille smule om den kinesiske eller græske kultur, før man kunne blive græsk eller kinesisk statsborger.

Men det har jo hidtil ikke været tilfældet i Danmark, for en lang række borgere har ikke behøvet at kunne noget som helst. De behøvede ikke at kunne læse så meget som en simpel overskrift i B.T., de behøvede ikke ane noget som helst om, at Himmelbjerget er et bjerg eller i hvert fald en lille bakkeovre i Jylland, eller at Fyn er en ø og ikke et diskotek inde på Strøget. Ingen krav stillede vi overhovedet.

Men det tror jeg enhver dansker ville synes var rimeligt, hvis man selv ønsker at blive statsborger i et andet land. Det er derfor, vi har lavet ændringen, og det er derfor, den har så kolossal stor opbakning uden for dette Folketing i alle politiske grupper i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er meget muligt, at de regler, der er vedtaget, faktisk dækker holdningen hos en stor del af befolkningen, og det ville jeg til enhver tid acceptere. Men det, jeg ikke accepterer, er den måde, reglerne bliver lavet på.

Der har ikke været en grundig demokratisk debat om, hvordan reglerne skal se ud, og at man kan vedtage reglerne om, hvem der kan få dansk statsborgerskab, eller rettere hvem der ikke kan få dansk statsborgerskab, uden at involvere hele Folketinget, er jeg altså imod. Jeg er imod, at vi ikke får tre behandlinger af sådan et regelsæt, så alle inklusive hele befolkningen kan blive hørt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er der tre ordførere, der har begæret ordet i anden omgang, men det er først hr. Søren Søndergaard som ordfører i første omgang.

Kl. 15.05

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes også, denne debat meget tydeligt afspejler, at det er et problem, at vi ikke har en lov om tildeling af dansk indfødsret, som mere detaljeret og præcist udstikker retningslinjerne for det. Det betyder nemlig, at vi har situationerne her, hvor der mellem forskellige partier bliver lavet – jeg ved ikke, om det er et parlamentarisk ord – en lokumsaftale, som de bagefter skal sidde og fortolke og helt tydeligt fortolker vidt forskelligt.